

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa D. G.

przeciwko Gminie Miasta R. - Miejskiemu Zarządowi Dróg

i Komunikacji w R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 stycznia 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 września 2006 r.,

**oddala zażalenie; zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 19 września 2006 r. odrzucił apelację strony pozwanej. Sąd ten stwierdził, że opłata od apelacji nie została uiszczona w chwili wniesienia apelacji, tj. w dniu 2 sierpnia 2006 r., natomiast opłacono ją po upływie 14 – dniowego terminu do jej złożenia, tj. w dniu 7 sierpnia 2006 r. W tej sytuacji – zważywszy na treść art. 130² § 3 k.p.c. - istniały podstawy do odrzucenia apelacji (art. 373 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnika strony pozwanej kwestionowano zasadność odrzucenia apelacji i wnoszono o uchylenie zaskarżonego postanowienia. W ocenie skarżącej, nie było podstaw do zastosowania przepisu art. 130² § 3 k.p.c., a odmienne stanowisko Sądu Apelacyjnego oznacza niewłaściwą wykładnię tego przepisu.

Zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c., Sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez radcę prawnego (m.in. apelację) podlegające opłacie stałej i lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Sąd zatem nie wzywa do uiszczenia nieuiszczonej opłaty od wniesionej apelacji, jeżeli wnosi ją m.in. radca prawny i apelacja taka podlega opłacie stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 12, 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz.U. nr 167, poz. 1395 ze zm.).

Według strony skarżącej, nie istniały podstawy do zastosowania przepisu art. 130² § 3 k.p.c., ponieważ ostatecznie opłata od kasacji została wniesiona, a z przepisu tego wynika to, że dotyczy on przypadków wystąpienia braku opłaty sądowej. Skarżąca wywodziła także i to, że „w dacie badania spełnienia warunków formalnych apelacji przez Sąd pierwszej instancji warunki te, w ocenie tego Sądu, były spełnione, bowiem nie doszło do odrzucenia apelacji” (s. 3 uzasadnienia zażalenia). Stanowisko strony skarżącej należy uznać za nieuzasadnione. Trafna natomiast jest uwaga Sądu Apelacyjnego, że opłata od apelacji powinna być wniesiona najpóźniej, w ostatnim dniu terminu przewidzianego dla wniesienia

apelacji (art. 369 § 1 k.p.c.). Nie ma przy tym znaczenia to, kiedy w toku czynności sądowych doszło ostatecznie do badania zachowania wymogów formalnych wniesionej apelacji, także z punktu widzenia zachowania wymogów przewidzianych w art. 130² § 3 k.p.c. Należy zwrócić uwagę na to, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego doszło do ukształtowania się takiej właśnie wykładni tego przepisu. Ani zatem fakt nadania biegu apelacji mimo braku jej należytego opłacenia (m.in. przez radcę prawnego), ani względy natury organizacyjnej (por. wskazane w zażaleniu zasady dysponowania przez jednostki organizacyjne pozwanej Gminy środkami finansowymi) nie mają znaczenia dla wskazanej wcześniej interpretacji przepisu art. 130² § 3 k.p.c.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione o kosztach postępowania zażaleniowego orzeczone zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.